

faa i Almindelighed ogsaa fordre en Reform i denne Henseende. Og, naar man kan gennemføre den, som vi have tilladt os at foreslaae det, saa troer jeg ikke, at Nogen vil kalde sig forurettet. Naar der tages Hensyn til de store Fordele, som Mølleeierne faae ved Loven, naar den træder i Kraft, og naar tillige, som Udvalget vist gjerne vil gaae ind paa, hvis det kan lade sig gjøre, Møllekylden ophæves, saa troer jeg virkelig, at de ikke kunne kalde sig brøstholdne, og jeg troer, at vi derved vil opnaae et forbedret Møllebrug, uden at krænke Nogens Rettighed.

Nyholm: Med Hensyn til de stærke Udtalelser, som have fundet Sted fra den høitærede Indenrigsminister, skal jeg, efter Thingets høitærede Formands Uttring, ikke videre gaae ind paa dem; kun maa det være mig tilladt at bemærke, at, naar den høitærede Indenrigsminister udtalte, at der ikke var Tale om, at disse Møllere havde nogen Ret, saaledes forstod jeg ham (Indenrigsministeren: Jeg sagde udelukkende Ret!), altsaa udelukkende Ret, da er det vist, at jeg aldrig har sagt, at her var Møllevang i det Hele taget i Danmark; men jeg har støttet mig til, hvad en høitæret Rigsdagsmand, nemlig den 5te Landsstingsmand for 1ste Kreds (Orsted) har sagt, nemlig, at Møllerne ikke alene efter Loven, men ogsaa efter Forordningen af 3die Juni 1825, have i deres Tale været begrændsede inden en vis Grændse. Der har ikke kunnet være anlagt nogen ny Mølle her i Landet, uden at Hans Majestæt, igennem sit daværende Rentekammer, har givet en Bevilling dertil. Det er denne Ret for Mølleeierne, som jeg troer er en vederlystet Ret, og det er den, jeg troer, at man ikke skal omstøde. Vel

er jeg fuldkommen enig med den høitærede Indenrigsminister i, at det er vel saa, at man jo maa tænke paa de Mange, som skulle formale deres eget Korn, og jeg skal derfor ogsaa være meget villig til at understøtte et Forslag, som giver denne Klasse af Samfundet Ret dertil; men da skal jeg ogsaa tillige meget ønske, og jeg haaber, at han er villig til at understøtte mig deri, at der maa gives Mølleeierne Erstatning for den Værdi, som de miste ved, at man giver hine en saadan Ret. Denne Værdi og denne Ret har jeg ikke fundet i nærværende Lovudkast at være tilstrækkeligt gennemført; om jeg feiler eller ikke, det veed jeg ikke, Rigsdagen vil i alt Fald i sin Tid vise det. Antager Rigsdagen alle de Undringsforslag, som her ere antydede, baade af det ærede Udvalg og af flere Medlemmer, da vil det noksom vise, at Rigsdagen ikke er aldeles tilbøielig til at gaae ind paa Regjeringsudkastets Paragrapher, og saaledes troer jeg altsaa, at jeg har været ret vel berettiget til at bruge de Udtryk, jeg har brugt. Naar en æret Rigsdagsmand har fundet min Tale anstødelig og upassende, da er det af det Slags Bemærkninger, hvorpaa jeg aldrig bruger at svare; jeg overlader til ham at finde min Tale, som han vil; jeg skal bestræbe mig for, og har stedse bestræbt mig for, at tale efter min Overbeviisning om, hvad jeg finder der er Sandhed og Ret.

Indenrigsministeren: Den ærede sidste Talers Uttringer gif ind paa det Hovedspørgsmaal i Sagen, af hvad Besskaffenhed Møllernes Rettighed er. Det skal jeg forbeholde mig at yttre mig om til 2den Behandling, hvor jeg skal udtale mig videre i den Anledning.